

CATALÀ SENSE LÍMITS

dissabte, 14 / febrer / 2009

Ens ha arribat aquesta col·laboració des de Rússia, es un escrit d'una nova catalanoparlant que estudia la nostra llengua des de Moscou i que ens visita sempre que pot.

Us convidem a llegir-la, es senzillament, colpidora...

“Aquí deixo al vostre judici el que he après estudiant català a Rússia.

“Quines llengües parles?” – una pregunta bastant comuna de la gent que acabo de conèixer. No és cap secret: anglès, francès, castellà i català. Sempre la segueix una altra: “Perdó, quina era l’última?” Al meu país generalment es desconeix l’existència de la llengua catalana.

Estudio català des de fa quatre anys i quan vaig començar la carrera no sabia ben bé explicar als meus compatriotes (als que no són filòlegs) per què serveix estudiar una llengua “tan rara” però ja em defenso millor. Aquí de vegades costa fer arribar a la gent que no és cap dialecte de l’espanyol sinó una llengua normal com una altra qualsevol. He descobert que m’hi poden ajudar els exemples: mira, el rus i l’ucraïnès són llengües diferents, encara que se semblin molt, són històricament properes i abans compartien l’estat. La mateixa cosa són les relacions lingüístics entre l’espanyol i el portuguès o l’espanyol i el català.

Algunes persones afirmen que no n’hi ha cap necessitat, d’estudiar català: però a Catalunya, la gent entén castellà? – I tant que sí. Doncs a tu, per què t’és important estudiar català si saps parlar castellà? Cal reconèixer que tenen certa lògica (que no és que tinguin raó), la lògica de l’esforç mínim. Cal confessar que aquí les llengües minoritàries/minoritzades no tenen cap estatus oficial i sent parlants de la llengua que sempre ha estat dominant, lamentablement no ens esforcem gaire per aprendre alguna altra que es parla a l’estat rus.

El curiós per a mi és que no sols a Rússia sinó a Catalunya també el fet d’estudiar català per part d’una persona de fora es percep com una cosa molt rara i sorprenent. “Per què estudies català?” – em pregunten gairebé tots els catalans quan s’adonen que parlo la seva llengua. L’estudio perquè primer del tot, simplement m’interessa com a filòloga. Com que les llengües romàniques (castellà, francès) són la meva especialitat, per què no estudiar català també? Ho faig perquè crec que la llengua ajuda a descobrir la riquesa de la cultura i és la clau per conèixer la gent i el país. No és prou bon argument per estudiar-la?

Si em pregunteu si és difícil us diré que la preocupació d’alguns estudiants de fora és la dificultat pràctica. Ja m’he acostumat que el meu aspecte d’estrangera em condemna al castellà com la llengua de comunicació per defecte a Catalunya. Penses: com volen els catalans que els immigrants o els estudiants de fora n’apreguin, de la seva llengua? Si mai ens la parlen! Bé, també m’he acostumat a demanar que em parlin en català. Tampoc

em puc queixar ja que la gent que conec sempre m'ha ajudat a practicar!

L'última vegada que vaig ser a Catalunya em van preguntar si pensava que el català té bona salut. Trobo la qüestió bastant complicada tot i que vaig respondre que sí. De fora i comparant amb la situació de les llengües minoritzades a Rússia sembla que es fan moltes coses per fomentar els coneixements i l'ús de català (la educació, els periòdics, la televisió, els cursos i programes, les associacions per la llengua etc.). Després passa que ho mires més al fons i tens l'oportunitat de comprovar l'existència de problemes com el prestigi social, el baix nivell dels coneixements lingüístics, la discriminació del català en alguns àmbits, la barreja de la tria de llengua amb la política...

Tot i això, sóc més aviat optimista mirant el futur de català. Llengua catalana ha sobreviscut èpoques molt dures al llarg de la seva existència i ara no és la pitjor. Mentre que hi hagi persones que parlen i que defensen la seva llengua, la llengua seguirà viva. Tot depèn de nosaltres, és clar. És estrany, però dic "de nosaltres" perquè també em sento responsable d'alguna manera del futur d'aquesta llengua.

Per a mi estudiar català és i sempre ha sigut un plaer. Són moltes, les coses interessants i curioses que té aquesta llengua (com totes les llengües, de fet). Per exemple, em fascina que el català tingui tanta diversitat dialectal. El fet d'estudiar-lo m'ha donat moltes oportunitats, sobretot, la de conèixer la gent: moltes persones meravelloses que mai no arribaria a conèixer si no optés un dia per estudiar aquesta llengua "tan rara".

Lídia Bogatyreva,

Estudiant de català a Rússia

Universitat de Moscou M. V. Lomonósov, lectorat de català a càrrec de Ferran Güell